UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)

z 3. decembra 2008 *

Vo veci T-227/06,

RSA Security Ireland Ltd, so sídlom v Shannone (Írsko), v zastúpení: B. Conway, barrister, a S. Daly, solicitor,

žalobkyňa,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: X. Lewis a J. Hottiaux, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorou sa navrhuje zrušiť nariadenie Komisie (ES) č. 888/2006 zo 16. júna 2006 týkajúce sa zatriedenia určitých druhov tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. EÚ L 165, s. 6),

* Jazyk konania: angličtina.

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (tretia komora),

v zložení: predseda komory J. Azizi, sudcovia E. Cremona (spravodajkyňa) a S. Frimodt Nielsen,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

Uznesenie

Právny rámec

Kombinovaná nomenklatúra

1 V snahe uplatňovať spoločný colný sadzobník, ako aj uľahčiť zostavovanie štatistík zahraničného obchodu Spoločenstva a iných politík Spoločenstva týkajúcich sa dovozu a vývozu tovaru, Rada prijatím nariadenia (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382, ďalej len „nariadenie o kombinovanej nomenklatúre“) zaviedla

komplexnú nomenklatúru tovarov, ktoré sú predmetom dovozu do Spoločenstva alebo vývozu z neho (ďalej len „kombinovaná nomenklatúra“ alebo „KN“). Táto nomenklatúra je uvedená v prílohe I uvedeného nariadenia.

2 Na zabezpečenie jednotného uplatňovania kombinovanej nomenklatúry v Spoločenstve môže Komisia v spolupráci s výborom zloženým zo zástupcov členských štátov (výbor pre colný kódex) prijať určité opatrenia, ktoré sú vymenované v článku 9 nariadenia o kombinovanej nomenklatúre. Medzi tieto opatrenia patrí predovšetkým možnosť Komisie prijať nariadenia o colnom zaradení konkrétneho tovaru do kombinovanej nomenklatúry [článok 9 ods. 1 písm. a) prvá odrážka nariadenia o kombinovanej nomenklatúre].

3 V čase prijatia nariadenia Komisie (ES) č. 888/2006 zo 16. júna 2006 týkajúceho sa zatriedenia určitých druhov tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. EÚ L 165, s. 6, ďalej len „napadnuté nariadenie“) zneli položky sadzobníka č. 8470, 8471 a 8543 kombinovanej nomenklatúry nasledovne:

— položka 8470: „počítacie stroje a vreckové prístroje na záznam, vyvolanie a zobrazenie údajov s výpočtovými funkciami; účtovacie stroje, frankovacie stroje, stroje na vydávanie lístkov a podobné stroje vybavené počítacím zariadením; registračné pokladnice…“,

— položka 8471: „stroje na automatické spracovanie údajov a ich jednotky; magnetické alebo optické snímače, stroje na prepis údajov v kódovanej forme na

pamäťové médiá a stroje spracovávajúce tieto údaje, inde nešpecifikované ani nezahrnuté“,

— položka 8543: „elektrické stroje a zariadenia a prístroje, ktoré majú individuálne funkcie, inde v tejto kapitole nešpecifikované ani nezahrnuté“.

Záväzné informácie o nomenklatúrnom zaradení tovaru

4 Na základe článku 11 ods. 1 a článku 12 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307, ďalej len „colný kódex“), zmeneného a doplneného neskoršími predpismi, môžu hospodárske subjekty získať od colných orgánov záväzné informácie o nomenklatúrnom zaradení tovaru (ďalej len „ZINZT“). Ide o informácie o colnom zaradení určitého tovaru, ktoré sú pre tieto orgány vo vzťahu k žiadateľovi a/alebo držiteľovi týchto informácií záväzné.

5 Článok 12 colného sadzobníka hovorí:

„1. Colné úrady vydajú [ZINZT] alebo záväznú informáciu o pôvode tovaru na písomnú žiadosť, konajúc v súlade s postupom výboru.

…

4. Záväzné informácie sú platné počas šiestich rokov od dátumu ich vydania…

5. Záväzná informácia stráca platnosť:

a) v prípade informácií o nomenklatúrnom zaradení:

i) ak sa prijme nariadenie a informácia už nie je v súlade s takto ustanoveným právnym predpisom;

…

Deň, kedy záväzná informácia prestáva platiť pre prípady citované v i) a ii), je dňom [deň — *neoficiálny preklad*] uverejnenia uvedeného opatrenia…;

…

6. Ak je záväzná informácia neplatná z dôvodov uvedených v odseku 5 písm. a) bode ii) alebo iii) alebo písm. b) bode ii) alebo iii), môže osoba, ktorej bola záväzná informácia vydaná, záväznú informáciu použiť ešte šesť mesiacov odo dňa uverejnenia alebo oznámenia jej neplatnosti za predpokladu, že uzatvorila záväzné nákupné alebo

predajné zmluvy na príslušný tovar na základe tejto záväznej informácie ešte skôr, ako bolo opatrenie o jej zrušení prijaté. Avšak v prípade výrobkov, pri ktorých sa pri vybavovaní colných formalít predloží dovozné alebo vývozné povolenie alebo potvrdenie o stanovení náhrady vopred, sa doba šiestich mesiacov nahrádza dobou platnosti povolenia resp. potvrdenia.

V prípade odseku 5 [písm.] a) [bodu] i) a [písm.] b) [bodu] i) môže nariadenie alebo dohoda ustanoviť lehotu, počas ktorej sa bude uplatňovať prvý pododsek.

…“

6 Článok 8 ods. 1 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva colný kódex (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3), v zmenenom a doplnenom znení, uvádza:

„V prípade [ZINZT] colné orgány členských štátov Komisii bezodkladne zašlú nasledovné:

a) kópiu žiadosti o [ZINZT]…;

b) výtlačok oznámenej [ZINZT]…

…

Takéto zaslanie sa vykoná elektronicky.“

7 Článok 9 ods. 1 nariadenia č. 2454/93 stanovuje:

„Ak existujú rozdielne záväzné informácie:

— Komisia, na základe vlastnej iniciatívy alebo na požiadanie predstaviteľa akéhokoľvek členského štátu, zaradí tento bod do programu výboru počas diskusie na stretnutí konanom v nasledujúcom mesiaci, prípadne na ďalšom stretnutí,

— v súlade s postupmi Komisie [výboru — *neoficiálny preklad*], Komisia prijme bezodkladné opatrenie na zabezpečenie jednotnosti pri uplatňovaní nomenklatúry…, do šiestich mesiacov po stretnutí uvedenom v predošlej zarážke.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

8 Žalobkyňa, RSA Security Irland Ltd, je spoločnosťou založenou podľa írskeho práva, ktorá vyrába, dováža a predáva v Európskom spoločenstve bezpečnostné zariadenie s názvom „RSA SecurID authenticator“ v dvoch základných tvaroch, v tvare nazývanom „kreditná karta“ a v tvare nazývanom „key fob“.

9 Dňa 8. februára 2001 vydal Irish Revenue Commissioners (írsky daňový a colný úrad, ďalej len „IRC“) na žiadosť žalobkyne ZINZT, podľa ktorej bol jej výrobok zaradený do podpoložky 8473 30 10 00 kombinovanej nomenklatúry. Uvedená ZINZT opisuje výrobok nasledovne: „[Ide o] bezpečnostný prístroj pre internetové operácie[, ktorý] pozostáva z displeja z tekutých kryštálov (LCD), PCB, mikrokontroléra/dosky plošných spojov, kondenzátora a batérie. Všetky [tieto] diely… sú uložené v plastovom obale.“

10 Dňa 1. decembra 2003 IRC informoval žalobkyňu, že výbor pre colný kódex, Odbor colnej a štatistickej nomenklatúry (ďalej len „výbor pre nomenklatúru“) rozhodol, že výrobok má byť správne zaradený podľa kódu KN 8543 89. S cieľom dosiahnuť súlad s rozhodnutiami uvedeného výboru tak IRC odvolal ZINZT z 8. februára 2001 s okamžitým účinkom a 8. apríla 2004 ju nahradil inou ZINZT, podľa ktorej bol typ daného prístroja zaradený do podpoložky colného sadzobníka zodpovedajúcej kódu KN 8543 89 95 99. Nová ZINZT opisuje výrobok takto: „[Ide o] bezpečnostné zariadenie pre počítač[, ktoré] pozostáva z LCD, dosky plošných spojov a batérie uložených v plastovom obale alebo v puzdre v tvare kreditnej karty. Keď je naprogramovaný, umožňuje bezpečný prístup k informačnému systému v bode pripojenia tým, že identifikuje a overuje totožnosť užívateľa“.

11 Vzhľadom na to, že colná sadzba v položke 8543 je výrazne vyššia než v položke 8473, žalobkyňa podala proti zaradeniu IRC odvolanie na Revenue Appeal Commissioners (írsky daňový a colný odvolací úrad, ďalej len „AC“).

12 Rozhodnutím z 10. októbra 2005 AC odvolaniu vyhovel, keď rozhodol, že správne zaradenie daného výrobku sa má podľa pravidiel colného kódexu o výklade a zaraďovaní

určiť s odkazom na jeho objektívnu povahu a vlastnosti, konkrétne preto, že vypočítava a zobrazuje pseudonáhodné čísla. AC tak rozhodol, že ako počítací prístroj musí byť výrobok zaradený do podpoložky 8470 10 00 00.

13 Keďže dôsledkom rozhodnutia AC bola neplatnosť ZINZT vydanej 8. apríla 2004, IRC o tom upovedomil Komisiu. Následne IRC rozhodol, že toto rozhodnutie na Superior Courts of Ireland (Najvyšší súd Írska) nenapadne. Rozhodnutie AC o zaradení daného výrobku tým podľa írskeho práva nadobudlo právoplatnosť.

14 Žalobkyňa preto požiadala IRC o vrátenie už zaplateného cla z tovaru dovezeného na základe ZINZT z 8. apríla 2004. Listom z 27. októbra 2005 IRC v súlade s rozhodnutím AC z 10. októbra 2005 o zaradení výrobku do podpoložky 8470 10 00 00 uvedenú ZINZT oficiálne odvolal.

15 Dňa 15. novembra 2005 Komisia postúpila upovedomenie IRC o „colnom zaradení elektronického bezpečnostného zariadenia s názvom ‚SecurID authenticator' (digipass) výboru pre nomenklatúru". Touto požiadavkou sa uvedený výbor zaoberal na niekoľkých schôdzach.

16 Listom z 9. marca 2006 IRC informoval žalobkyňu, že výbor pre nomenklatúru prerokoval odvolanie ZINZT v nadväznosti na rozhodnutie AC z 10. októbra 2005 a že Komisia po schválení návrhu znenia výborom pre nomenklatúru s konečnou platnosťou prijala nariadenie, ktorým bol daný výrobok zaradený do podpoložky

8543 89 97 kombinovanej nomenklatúry. Správou z 23. júna 2006 IRC informovali žalobkyňu o uverejnení napadnutého nariadenia s uvedením, že ide práve o nariadenie, na ktoré odkazovali v uvedenom liste z 9. marca 2006.

17 Príloha napadnutého nariadenia stanovuje zaradenie sporného výrobku v nasledovnom znení:

Opis tovaru	Zatriedenie (kód KN)	Dôvody
(1)	(2)	(3)
Bezpečnostné zariadenie určené na získanie prístupu k záznamom uloženým v stroji na automatické spracovanie údajov (ADP). Pozostáva z obrazovky z tekutých kryštálov (LCD), zo zostavy tlačených obvodov a z batérie, uzavreté v plastovom obale, ktorý možno pripevniť na kľúčenku. Zariadenie vytvára rad šesťmiestnych čísel špecifických pre konkrétneho užívateľa a umožňuje tomuto užívateľovi prístup k záznamom uloženým v prístroji ADP. Zariadenie nemôže byť pripojené k prístroju ADP a funguje nezávisle od takého prístroja.	8543 89 97	Zatriedenie stanovujú všeobecné pravidlá 1 a 6 pre interpretáciu kombinovanej nomenklatúry a znenie kódov KN 8543, 8543 89 a 8543 89 97. Zariadenie sa nezatrieďuje do položky 8470, pretože nemá manuálne zabezpečenie pre vstup údajov a nemá ani výpočtovú funkciu v kontexte tejto položky (pozri vysvetlivky HS k tejto položke). Nezatrieďuje sa do položky 8471, pretože nie je voľne programovateľné v súlade s požiadavkami užívateľa [pozri poznámku 5 (A) (a) (2) ku kapitole 84] a nie je ani jednotkou stroja na automatické spracovanie údajov, pretože sa nedá pripojiť k centrálnej spracovateľskej jednotke [pozri poznámku 5 (B) (b) ku kapitole 84]. Zariadenie sa zatrieďuje do položky 8543, pretože ide o elektrický prístroj s individuálnou funkciou inde nešpecifikovanou ani nezahrnutou.

18 V súlade s článkom 3 nadobudlo toto nariadenie účinnosť dvadsiatym dňom odo dňa jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*, konkrétne 7. júla 2006.

19 Listom z 11. augusta 2006 v odpovedi na žiadosť o informácie podanú žalobkyňou 8. augusta 2006 IRC potvrdil, že napadnuté nariadenie zaradilo „RSA SecurID authenticator do položky 8543 89 97“, pričom tiež uviedol, že týmto nariadením, ku dňu, keď nadobudlo účinnosť, bolo zrušené rozhodnutie AC z 10. októbra 2005 a že pre daný výrobok platí tak v tvare „key fob“, ako aj v tvare „kreditnej karty“.

Konanie a návrhy účastníkov konania

20 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 25. augusta 2006 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

21 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 22. novembra 2006 vzniesla Komisia námietku neprípustnosti v súlade s článkom 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Žalobkyňa podala svoje písomné vyjadrenia k tejto námietke 8. januára 2007.

22 Vo svojej námietke neprípustnosti Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako neprípustnú,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

23 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol námietku neprípustnosti,

— subsidiárne, aby prerušil konanie o uvedenej námietke do prijatia rozhodnutia vo veci samej,

— zrušil napadnuté nariadenie z dôvodu, že jej výrobok nezaraďuje do kombinovanej nomenklatúry s poukazom na jeho objektívnu povahu a vlastnosti,

— subsidiárne, zrušil napadnuté nariadenie, pretože bolo vyhlásené na základe zneužitia právomocí a/alebo porušenia podstatných procesných náležitostí Komisiou,

— rozhodol, že výrobok, ktorý je svojou povahou strojom na automatické spracovanie údajov, musí byť zaradený do položky 8471 kombinovanej nomenklatúry,

— subsidiárne, aby rozhodol, že podstatnou vlastnosťou výrobku je jeho osobitná schopnosť generovať a vykonávať matematické výpočty zadávané užívateľom pri kúpe, a že preto musí byť zaradený ako počítací prístroj do položky 8470 kombinovanej nomenklatúry,

— prehlásil, že podstatnou vlastnosťou výrobku nie je vlastnosť prístroja slúžiť pre bezpečnosť alebo prideľovanie prístupu k súborom, či už uchovávaným v stroji na automatické spracovanie údajov alebo inak,

— prikázal vrátiť clo, ktoré uhradila z dovozu výrobku do Spoločenstva od nadobudnutia účinnosti napadnutého nariadenia, ako aj zaplatiť príslušné úroky,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

24 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania Súd prvého stupňa listom zo 4. marca 2008 položil Komisii písomne otázku, pričom ju tiež vyzval na predloženie niektorých listín. Komisia týmto požiadavkám vyhovela v stanovených lehotách.

Právny stav

25 V zmysle článku 114 rokovacieho poriadku, ak o to niektorý účastník konania požiada, Súd prvého stupňa môže rozhodnúť o neprípustnosti pred prejednaním veci samej. Podľa odseku 3 toho istého článku, ak Súd prvého stupňa nerozhodne inak, žiadosť sa

ďalej prejednáva v rámci ústnej časti konania. V prejednávanom prípade sa Súd prvého stupňa domnieva, že po preštudovaní spisového materiálu mu je vec dostatočne zrejmá, aby rozhodol o návrhu bez nariaďovania ústneho pojednávania.

Tvrdenia účastníkov konania

26 Komisia uvádza, že žalobkyňa nie je napadnutým nariadením osobne dotknutá.

27 Pripomína najprv, že podľa judikatúry žaloba podaná jednotlivcom nie je prípustná, pokiaľ smeruje proti nariadeniu so všeobecnou platnosťou v zmysle článku 249 druhého odseku ES. Uvádza osobitne, že podľa ustálenej judikatúry subjekty nie sú osobne dotknuté nariadeniami o colnom zaradení tovaru do kombinovanej nomenklatúry a že ich žaloby proti týmto nariadeniam boli zamietnuté ako neprípustné.

28 Vec, v ktorej bol vydaný rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. septembra 2003, Sony Computer Entertainment/Komisia (T-243/01, Zb. s. II-4189, ďalej len „rozsudok Sony"), je pritom jedinou vecou, v ktorej bol subjekt považovaný za osobne dotknutý nariadením o colnom zaradení tovaru, a to s ohľadom na štyri spolupôsobiace činitele. „Výnimočné okolnosti" danej veci nie sú v prejednávanom prípade dostatočne preukázané na to, aby bolo možné dôjsť k rovnakému záveru.

29 V súvislosti s prvým činiteľom, a teda so skutočnosťou, že nariadenie prejednávané vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Sony, bod 28 vyššie, sa odvíjalo od žiadosti o ZINZT podanej spoločnosťou Sony a že v konaní, ktoré viedlo k prijatiu uvedeného nariadenia, nebol žiadny výrobok, s výnimkou hracej konzoly Sony, predvedený, ani sa o ňom neviedla rozprava (rozsudok Sony, bod 28 vyššie, body 64 až 66), Komisia usudzuje, že tento činiteľ má v prejednávanom prípade len minimálny alebo ani nemá žiadny význam, pretože podnetom pre každé konanie, ktoré vedie k prijatiu nariadenia o colnom zaradení, sú ťažkosti so zaradením výrobku. Navyše, ako uznala žalobkyňa vo svojej žalobe, konkrétne daným výrobkom sa výbor pre nomenklatúru nezaoberal a nepredkladala sa ani žiadna fotografia tohto výrobku. Navyše žalobkyňa tiež uznala, že uvedený výbor vzal na zreteľ prípad s podobným výrobkom, konkrétne „Digipass“, ktorý bol predtým zaradený do tej istej položky.

30 Pokiaľ ide o druhý činiteľ, a teda skutočnosť, že Sony bola jediným subjektom dotknutým vo svojom právnom postavení nariadením o colnom zaradení, ktoré malo vplyv na výsledok sporu na vnútroštátnej úrovni (rozsudok Sony, bod 28 vyššie, body 68 a 69), Komisia poznamenáva, že žalobkyňa nepreukázala, že by bol na vnútroštátnom súde vedený spor o zaradenie daného výrobku, ktorého výsledok by závisel od napadnutého nariadenia. Okrem toho žalobkyňa nie je jediným podnikom, ktorého by sa napadnuté nariadenie dotýkalo, čo sama výslovne priznala vo svojej žalobe, keďže prinajmenšom štyri rôzne podniky sú schopné vyrábať a uvádzať na trh výrobky vyznačujúce sa či už podobnými alebo veľmi podobnými vlastnosťami, aké má výrobok žalobkyne, a všetky môžu byť daným nariadením dotknuté. V tomto ohľade síce korešpondencia s írskymi orgánmi, pripojená k žalobe, nepochybne preukazuje, že napadnuté nariadenie sa vzťahuje na jej výrobok, nepreukazuje však, že jej výrobok je jediný, ktorého by sa uvedené nariadenie týkalo.

31 V súvislosti s tretím činiteľom, a teda so skutočnosťou, že vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Sony, bod 28 vyššie, sa dané nariadenie týkalo konkrétne výrobku žalobkyne, vzhľadom na to, že k nemu bola pripojená fotografia výrobku s logom Sony a že v čase nadobudnutia účinnosti uvedeného nariadenia neexistovali žiadne iné výrobky, ktoré by sa vyznačovali takými istými vlastnosťami (rozsudok Sony, bod 28 vyššie, body 71 až 74), Komisia usudzuje, že tento činiteľ nie je v prejednávanom prípade prítomný. Napadnuté nariadenie totiž neobsahuje žiadnu fotografiu sporného výrobku ani žiadny

odkaz na logo, patent, obchodnú značku či iné majetkové právo prislúchajúce žalobkyni. Okrem toho žalobkyňa netvrdila ani to, že je majiteľkou patentov opisujúcich sporný výrobok, ktorých výňatky boli založené do spisu, ani že napadnuté nariadenie má nejaký vplyv na z týchto patentov vyplývajúce práva. Komisia napokon usudzuje, že opis výrobku uvedený v stĺpci 1 prílohy napadnutého nariadenia je druhový, založený na technickej povahe a vlastnostiach daných tovarov, ako aj na dôvodoch vyložených v stĺpci 3 prílohy, a že z tohto opisu nemožno odvodiť, že platí iba pre výrobok žalobkyne, ktorá vlastne netvrdila, ani nepreukázala opak.

32 Pokiaľ ide o štvrtý činiteľ, Komisia uvádza, že na rozdiel od Sony, ktorá bola jediným oprávneným dovozcom výrobku zaradeného v nariadení namietanom vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Sony, bod 28 vyššie, žalobkyňa netvrdila, že je jediným oprávneným dovozcom daného výrobku.

33 Komisia sa na záver domnieva, že žiadna z výnimočných okolností veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Sony, bod 28 vyššie, sa na prejednávaný prípad nevzťahuje. V dôsledku toho je namieste posúdiť napadnuté nariadenie ako opatrenie so všeobecnou platnosťou v zmysle článku 249 druhého odseku ES. Týmto nariadením preto žalobkyňa nie je osobne dotknutá. Komisia ďalej pripomína, že podľa judikatúry sa nariadenie o colnom zaradení uplatní *per analogiam* v tom zmysle, že posudzovanie určitého výrobku výborom pre nomenklatúru sa týka nielen posudzovaného výrobku, ale aj takých istých alebo podobných výrobkov.

34 Napokon Komisia usudzuje, že rozhodnutie o neprípustnosti žaloby neodníme žalobkyni súdnu ochranu, pretože nezákonnosť napadnutého nariadenia môže namietať na podporu žaloby podanej na vnútroštátnom súde proti vnútroštátnemu vykonávaciemu aktu.

35 Žalobkyňa nesúhlasí s tvrdeniami Komisie a usudzuje, že napadnutým nariadením je osobne dotknutá z dôvodu faktických okolností, ktoré sú pre ňu príznačné oproti všetkým ostatným subjektom.

36 Tvrdí, že v súlade s rozsudkom Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia (25/62, Zb. s. 197, ďalej len „rozsudok Plaumann“), je niekoľko špecifických činiteľov, ktoré môžu robiť jej situáciu príznačnou.

37 Po prvé, AC vyhovel jej odvolaniu proti zaradeniu daného výrobku prostredníctvom ZINZT z 8. apríla 2004, čo znamenalo odvolanie tejto ZINZT.

38 Po druhé, rozhodnutie AC nadobudlo podľa írskeho práva právoplatnosť, keďže IRC sa po prerokovaní s Komisiou rozhodli nevykonať svoje právo podať proti tomuto rozhodnutiu odvolanie.

39 Po tretie, správne konania vedené IRC a Komisiou v nadväznosti na rozhodnutie AC boli vedené špecificky vo vzťahu k danému výrobku.

40 Po štvrté, listy IRC zaslané žalobkyni (pozri body 16 a 19 vyššie) nespochybniteľne preukazujú, že napadnuté nariadenie bolo prijaté práve s cieľom zvrátiť rozhodnutie AC o colnom zaradení.

41 Napokon po piate, žalobkyňa je jediným podnikom, ktorý sa právnou cestou domohol zrušenia ZINZT týkajúcej sa jej výrobku a ktorému tým prislúcha priaznivejšie colné zaradenie, pričom toto zaradenie zbavilo napadnuté nariadenie platnosti.

42 Žalobkyňa taktiež tvrdí, že napadnuté nariadenie, aj keď môže vyznievať ako koncipované všeobecným a abstraktným spôsobom, nemožno posudzovať výhradne ako opatrenie so všeobecnou platnosťou vzťahujúce sa na objektívne určené situácie a pôsobiace právnymi účinkami na všeobecným a abstraktným spôsobom poňaté kategórie osôb. Povaha účasti Komisie na tom, že sa IRC rozhodol upustiť od odvolania proti rozhodnutiu AC, spôsob, akým bolo napadnuté nariadenie vyhotovené, ako aj jeho prijatie svedčia o tom, že predstavuje opatrenie, ktorého vedomým zámerom je zrušiť rozhodnutie AC a následne i ZINZT vydanú IRC v nadväznosti na toto rozhodnutie. Napadnuté nariadenie je v konečnom dôsledku iba zastretým rozhodnutím.

43 Žalobkyňa ďalej odkazuje na vec, v ktorej bol vydaný rozsudok Súdneho dvora z 18. mája 1994, Codorníu/Rada (C-309/89, Zb. s. I-1853, ďalej len „rozsudok Codorníu"), v ktorej bola žalobkyňa považovaná za osobne dotknutú, pretože jednak mala zákonné právo používať obrazovú ochrannú známku zaregistrovanú pred prijatím daného nariadenia a jednak jej toto nariadenie bránilo v užívaní všetkých práv z ochrannej známky. V prejednávanom prípade sa žalobkyňa nachádza v obdobnej situácii ako spoločnosť Codorníu, keďže jej vďaka rozhodnutiu AC vznikol zákonný nárok na osobitné colné zaradenie, pričom na tento jej nárok sa malo siahnuť napadnutým nariadením.

44 Na dôvažok posúdenie pojmu osoby „osobne dotknutej" uskutočnené Komisiou je nesprávne v tom, že Komisia tento pojem zavádzajúco zamieňa s pojmom osoby „osobito dotknutej". Pritom ako ukazuje vec, v ktorej bol vydaný rozsudok Codorníu, bod 43 vyššie, okolnosť, že ostatných výrobcov v Spoločenstve, ako prípadných majiteľov ochranných známok, sa dané nariadenie týkalo podobne, nebránila Súdnemu dvoru konštatovať, že Codorníu preukázala, že týmto nariadením bola priamo a osobne

dotknutá. Súdny dvor preto neusúdil, že by sporné nariadenie malo zasahovať Codorníu jednotlivo a výlučne, aby jej priznal právo podať žalobu o neplatnosť.

45 Žalobkyňa zdôrazňuje, že judikatúra, na ktorú odkazuje Komisia, nie je relevantná. Skutkové okolnosti vecí, v ktorých boli vydané rozsudky Súdneho dvora zo 6. októbra 1982, Alusuisse/Rada a Komisia (307/81, Zb. s. 3463), a zo 14. februára 1985, Casteels/Komisia (40/84, Zb. s. 667), ako aj uznesenia Súdu prvého stupňa z 29. apríla 1999, Alce/Komisia (T-120/98, Zb. s. II-1395), a z 30. januára 2001, Iposea/Komisia (T-49/00, Zb. s. II-163), sú totiž úplne iné než okolnosti prejednávanej veci.

46 Žalobkyňa sa ďalej domnieva, že Komisiou podaný výklad rozsudku Sony, bod 28 vyššie, je nesprávny, pretože jeho účelom je podmieniť prípustnosť žaloby o neplatnosť nariadenia o colnom zaradení existenciou štyroch spolupôsobiacich činiteľov. Naproti tomu túto vec treba ponímať tak, že prítomnosť týchto štyroch činiteľov viedla Súd prvého stupňa, aby k záveru, že Sony je osobne dotknutá, došiel práve uplatnením kritérií vyvodených v rozsudku Plaumann, bod 36 vyššie.

47 Žalobkyňa rovnako spochybňuje opodstatnenosť argumentov Komisie v súvislosti s ňou určenými štyrmi činiteľmi. Čo sa týka prvého činiteľa, tvrdí, že pri posudzovaní úkonov Komisie v priebehu konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia, nemožno opomenúť skutkové súvislosti prejednávanej veci, keď Komisia mala v úmysle odňať jej colné zaradenie, o ktorom rozhodol AC. Táto stránka skutkových súvislostí, spolu so všetkými krokmi, ku ktorým došlo medzi Komisiou a IRC, osobitne ukazuje, že napadnuté nariadenie je v skutočnosti zastreté rozhodnutie, ktoré žalobkyňu určuje ako osobne dotknutú.

48 V tomto ohľade žalobkyňa odmieta tvrdenie Komisie, ktorá za dôkaz o tom, že žalobkyňa nie je osobne dotknutá, považuje skutočnosť, že výbor pre nomenklatúru sa nezaoberal špecificky ani daným výrobkom, ani fotografiami s jeho vyobrazením, ani spisom o jeho patente. Taký nedostatok pozornosti voči jej výrobku svedčí naopak o nenáležitom riadení konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia. Ako ukazuje korešpondencia medzi žalobkyňou a IRC, členovia výboru pre nomenklatúru i samotná Komisia si boli vedomí, že hlavným účelom ich práce bolo preskúmať colné zaradenie výrobku, ktoré uskutočnil AC, keďže táto otázka im bola predložená IRC v nadväznosti na rozhodnutie AC. Na záver vlastná okolnosť, že právo žalobkyne využívať colné zaradenie v nadväznosti na rozhodnutie AC bolo zámerne odňaté napadnutým nariadením, ju umožňuje individualizovať vo vzťahu k ostatným subjektom.

49 Pokiaľ ide o druhý činiteľ, žalobkyňa usudzuje, že tvrdenie Komisie, že v prejednávanom prípade nebol na vnútroštátnom súde začatý spor o zaradenie daného výrobku, ktorého výsledok by závisel od napadnutého nariadenia, nemá žiadny súvis s otázkou prípustnosti jej žaloby.

50 Domnieva sa ďalej, že tvrdenie Komisie, že na rozdiel od Sony nie je žalobkyňa jediným subjektom, ktorého právneho postavenia sa dotýka napadnuté nariadenie, svedčí o zlom pochopení rozsudku Sony, bod 28 vyššie. Tak isto ako Sony totiž jednak žalobkyňa mala úspech v odvolaní podanom proti ZINZT vydanej vnútroštátnymi orgánmi a jednak priaznivé colné zaradenie priznané vnútroštátnym súdom bolo zrušené a nahradené napadnutým nariadením. Žalobkyňa je preto jediným podnikom, ktorého právne postavenie bolo dotknuté prijatím tohto nariadenia.

51 Zároveň právne postavenie ostatných podnikov, ktoré sú schopné vyrábať a uvádzať na trh výrobky, ktorých sa môže napadnuté nariadenie týkať, týmto nariadením nie je

dotknuté. Tieto podniky totiž na rozdiel od žalobkyne nezískali osobitné právo dovážať svoje výrobky do Spoločenstva pod sadzobnou položkou 8470. Ich právne postavenie je tým pádom obdobné ako postavenie iného subjektu uvedeného v bode 70 rozsudku Sony, bod 28 vyššie, ktorý získal vydanie ZINZT k výrobku podobnému PlayStation®2 v sadzobnej položke namietanej Sony, a nie v položke, ktoré mu bolo pridelené zo strany VAT and Duties Tribunal (súd pre DPH a clo, Spojené kráľovstvo).

52 Pokiaľ ide o tretí činiteľ, žalobkyňa usudzuje, že význam, aký prikladá Komisia skutočnosti, že napadnuté nariadenie neobsahuje fotografie výrobku ani iné priame či nepriame odkazy na jej logo, patent alebo jej obchodnú značku, predstavuje ďalšie prekrútenie konštatovaní urobených Súdom prvého stupňa v rozsudku Sony, bod 28 vyššie. Vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, totiž fotografia výrobku pripojená k spornému nariadeniu predstavovala len doplňujúci, a nie rozhodný dôkaz o skutočnosti, že namietané nariadenie sa má chápať ako rozhodnutie o colnom zaradení výrobku PlayStation®2. Z tejto skutočnosti nemožno vyvodiť záver, že Súd prvého stupňa rozhodol, že neprítomnosť takého písomného alebo fotografického dôkazu v tele nariadenia a jeho prílohách je prekážkou tomu, aby bol daný dovozca týmto nariadením osobne dotknutý. Taký záver by bol v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej skutočnosť, že v nariadení nie sú prítomné prvky pomenujúce subjekty, ktoré by mohli byť dotknuté, nie je určujúca pre tvrdenie, že nemôžu byť osobne dotknuté, keď túto stránku možno podľa rozsudku Plaumann, bod 36 vyššie, preukázať existenciou skutočností či okolností, podľa ktorých sa dajú individualizovať.

53 Čo sa týka argumentu Komisie vychádzajúceho z nedostatku dôkaznej hodnoty výňatkov z patentu založených do spisu žalobkyne, žalobkyňa odpovedá, že nikdy netvrdila, že napadnuté nariadenie zasahuje do práv, ktoré pre ňu vyplývajú z daných patentov. V tomto ohľade podotýka, že nie existencia patentov, ale rozhodnutie AC určuje spojitosť medzi skutkovými okolnosťami prejednávaného prípadu a skutkovými okolnosťami veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Codorníu, bod 43 vyššie.

54 Žalobkyňa rovnako spochybňuje argument Komisie, že štvrtý činiteľ rozsudku Sony, bod 28 vyššie, sa na prejednávaný prípad nevzťahuje, lebo na rozdiel od Sony nie je jediným oprávneným dovozcom sporného výrobku. V onom rozsudku totiž Súd prvého stupňa neusúdil, že subjekt musí byť jediným oprávneným dovozcom, aby mohol byť nariadením o colnom zaradení osobne dotknutý, čo by vlastne bolo v rozpore s rozsudkom Plaumann, bod 36 vyššie. Žalobkyňa ďalej spochybňuje postoj Komisie, podľa ktorého by uplatňovanie nariadenia o colnom zaradení *per analogiam* robila akúkoľvek žalobu proti tomuto druhu aktu neprípustnou. Zaradenie *per analogiam* totiž nemá dosah na právo fyzickej alebo právnickej osoby preukázať, že je osobne dotknutá, aby bola jej žaloba na súde Spoločenstva prehlásená za prípustnú.

55 Pokiaľ napokon ide o argument Komisie týkajúci sa súdnej ochrany, žalobkyňa zdôrazňuje, že prejednávaná žaloba je pre ňu jediným prostriedkom, ako napadnúť dané nariadenie, keďže už nemôže využiť odvolacie konanie na Superior Courts of Ireland, pretože IRC sa rozhodol nejsť touto cestou. Zároveň absolútne a bezvýhradné právo priznané jednotlivcom článkom 230 štvrtým odsekom ES obrátiť sa na Súd prvého stupňa so žalobou o neplatnosť proti nariadeniu dopĺňa právo podať námietku neplatnosti aktu Spoločenstva na vnútroštátnom súde, pričom existencia opravných prostriedkov sama osebe nie je prekážkou prípustnosti žaloby o neplatnosť podanej na základe uvedeného článku.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

56 Podľa ustálenej judikatúry fyzické a právnické osoby nie sú v zásade oprávnené podať podľa článku 230 štvrtého odseku ES žaloby o neplatnosť proti nariadeniam o nomenklatúrnom zaradení. Napriek skutočnosti, že obsahujú konkrétne opisy, nič to nemení na tom, že tieto akty majú vo všetkých ohľadoch všeobecnú pôsobnosť v tom, že sa týkajú všetkých výrobkov zodpovedajúcich opisovanému druhu bez ohľadu na ich individuálne vlastnosti a ich pôvod a že vyvolávajú svoje účinky v záujme jednotného uplatňovania spoločného colného sadzobníka voči všetkým colným orgánom

Spoločenstva a vo vzťahu k všetkým dovozcom (pozri rozsudok Sony, bod 28 vyššie, bod 58 a tam citovanú judikatúru; uznesenia Súdu prvého stupňa z 19. marca 2007, Tokai Europe/Komisia, T-183/04, bod 48, a z 19. februára 2008, Apple Computer International/Komisia, T-82/06, Zb. s. II-279, bod 45).

57 V prejednávanom prípade článok 1 napadnutého nariadenia stanovuje, že tovar opísaný v stĺpci 1 tabuľky uvedenej v prílohe je v kombinovanej nomenklatúre zaradený pod kód KN uvedený v stĺpci 2, konkrétne kód KN 8543 89 97. Ustanovenie sa uplatní na všetky obdobné výrobky alebo výrobky zodpovedajúce opisovanému druhu bez ohľadu na ich individuálne vlastnosti a ich pôvod (pozri v tomto zmysle rozsudok Casteels/Komisia, bod 45 vyššie, bod 11, a uznesenie Apple Computer International/Komisia, bod 56 vyššie, bod 46).

58 Toto ustanovenie javiace sa ako opatrenie so všeobecnou platnosťou v zmysle článku 249 druhého odseku ES sa vzťahuje na objektívne určenú situáciu a pôsobí právnymi účinkami na všeobecným a abstraktným spôsobom poňaté kategórie osôb, a najmä dovozcov v ňom opisovaného výrobku (pozri v tomto zmysle uznesenie Iposea/Komisia, bod 45 vyššie, bod 24 a tam citovanú judikatúru).

59 Avšak aj akt so všeobecnou platnosťou sa za istých okolností môže osobne dotýkať niektorých hospodárskych subjektov, ktoré ho tak môžu napadnúť na základe článku 230 štvrtého odseku ES. Tak je to v prípade, keď sa ich daný akt dotýka z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre ne príznačné, alebo faktickej situácie, ktorá ich vymedzuje vzhľadom na všetky ostatné osoby, a tým ich individualizuje spôsobom obdobným tomu, akým by bol individualizovaný adresát rozhodnutia (rozsudky Plaumann, bod 36 vyššie, bod 223, a Codorníu, bod 43 vyššie, body 19 a 20; uznesenia Tokai Europe/Komisia, bod 56 vyššie, bod 49, a Apple Computer International/Komisia, bod 56 vyššie, bod 48). V tomto ohľade samotná okolnosť, že akt so všeobecnou platnosťou môže mať konkrétne účinky odlišné pre rôzne právne subjekty, na ktoré sa uplatňuje, nie je takej povahy, aby ich mohla vymedzovať vzhľadom na všetky ostatné dotknuté subjekty, pokiaľ sa použitie tohto aktu uskutočňuje na základe

objektívne určenej situácie (uznesenie Súdneho dvora z 18. decembra 1997, Sveriges Betodlares a Henrikson/Komisia, C-409/96 P, Zb. s. I-7531, bod 37; uznesenia Súdu prvého stupňa z 25. septembra 2002, Di Lenardo/Komisia, T-178/01, bod 52, a z 12. januára 2007, SPM/Komisia, T-104/06, bod 70).

60 Podľa ustálenej judikatúry možnosť určiť s väčšou alebo menšou presnosťou počet alebo dokonca totožnosť právnych subjektov, na ktoré sa vzťahuje opatrenie, nemá v žiadnom prípade za následok, že tieto právne subjekty musia byť považované za osobne dotknuté predmetným opatrením, pokiaľ sa nariadenie uplatňuje podľa objektívnej právnej alebo skutkovej situácie definovanej v predmetnom akte (pozri v tomto zmysle rozsudok Codorníu bod 43 vyššie, bod 18; uznesenia Iposea/Komisia, bod 45 vyššie, bod 31, a Apple Computer International/Komisia, bod 56 vyššie, bod 52).

61 Ďalej na to, aby určité subjekty boli považované za osobne dotknuté aktom, nestačí, aby boli ekonomicky viac dotknuté predmetným aktom ako ostatné subjekty z rovnakého odvetvia (uznesenia Súdu prvého stupňa z 8. septembra 2005, Lorte a i./Rada, T-287/04, Zb. s. II-3125, bod 54, a z 12. marca 2007, Regione Autonoma Friuli-Venezia Giulia/Komisia, T-417/04, Zb. s. II-641, bod 58).

62 V prejednávanom prípade žalobkyňa v základe uplatňuje, že podnetom na dané zaradenie bola jej žiadosť o ZINZT na IRC, že v nadväznosti na jej odvolanie na AC prijal AC konečné rozhodnutie vo vzťahu k danému výrobku, ktorým ho zaradil pod kód KN 8470, a že v dôsledku toho je jediným podnikom využívajúcim osobitné colné zaradenie, zrušené následne napadnutým nariadením. Napokon správne konanie vedené IRC a konanie, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia, vedené Komisiou v nadväznosti na rozhodnutie AC, boli vedené špecificky vo vzťahu k jej výrobku.

63 Súd prvého stupňa usudzuje, že argumenty predložené žalobkyňou neumožňujú zistiť vlastnosť, ktorá by odchylne od zásad vyslovených v bodoch 56 až 58 vyššie bola pre ňu príznačná, ani faktickú situáciu, ktorá by ju charakterizovala a tým ju individualizovala vo vzťahu voči ostatným hospodárskym subjektom, potenciálne dotknutým napadnutým nariadením.

64 V tomto ohľade je najprv potrebné pripomenúť, že účelom ZINZT je poskytnúť hospodárskemu subjektu plnú istotu, pokiaľ pretrváva pochybnosť o zaradení tovaru do aktuálnej colnej nomenklatúry, a chrániť ho tak proti akejkoľvek neskoršej zmene postoja zaujatého colnými orgánmi v otázke zaradenia tovaru. Naproti tomu ZINZT nemá za účel a nemôže mať za následok zaručovať subjektu, že sadzobná položka, na ktorú odkazuje, nebude následne menená aktom prijatým zákonodarcom Spoločenstva, keď obmedzená platnosť ZINZT je stanovená v samotnom článku 12 colného kódexu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 29. januára 1998, Lopex Export, C-315/96, Zb. s. I-317, bod 28).

65 Pritom skutočnosť, že súd členského štátu rozhodne ZINZT zrušiť a daný výrobok presunúť do určitej položky kombinovanej nomenklatúry, nemôže sama osebe individualizovať právnu situáciu subjektu, ktorý by sa toho mohol dovolávať. Aj keď totiž takéto rozhodnutie zaväzuje colné orgány toho istého štátu, neznamená to, ako tvrdí žalobkyňa, že by toto rozhodnutie zakladalo právo dovážať tovar pod určeným kódom KN, ktoré by ako také postačovalo na jej individualizáciu. Z toho vyplýva, že v prejednávanom prípade nemôže žalobkyňa podkladať svoju individualizáciu okolnosťou, že je jediným podnikom, ktorý sa právnou cestou domohol zrušenia ZINZT a získal tým právo dovážať daný výrobok pod položkou 8470 kombinovanej nomenklatúry.

66 Predchádzajúce úvahy nemôžu byť vyvrátené tvrdeniami žalobkyne viažucimi sa ku konaniu, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia.

67 Aj keď je pravda, že podnetom pre konanie, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia, bola žiadosť írskych orgánov v nadväznosti na rozhodnutie AC, takáto okolnosť nemôže sama osebe individualizovať žalobkyňu v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES. Pôsobnosť nariadenia o colnom zaradení sa totiž v zásade rozšíri na všetky obdobné výrobky alebo výrobky zodpovedajúce opisovanému druhu bez ohľadu na ich individuálne vlastnosti a ich pôvod.

68 Zároveň pokiaľ ide po prvé o tvrdenie žalobkyne, že skutkové okolnosti nasledujúce po rozhodnutí AC v podstate preukazujú, že uvedené konanie bolo vedené špecificky vo vzťahu k danému výrobku, Súd prvého stupňa poznamenáva, že zo spisu vyplýva, že už v auguste 2003 Komisia informovala colné orgány členských štátov, že jej bola doručená žiadosť poľskej colnej správy týkajúca sa colného zaradenia výrobku zvaného „digipass", vykazujúceho podobné vlastnosti ako prejednávaný výrobok. Touto otázkou sa najprv zaoberala 322. schôdza výboru pre nomenklatúru, ktorá sa konala v októbri 2003 a ktorej predchádzala korešpondencia medzi Komisiou a IRC vo veci prvej ZINZT vydanej zo strany IRC, teda ZINZT z 8. februára 2001, ktorou bola pridelená iná sadzobná položka, než akú uvádzala ZINZT vydaná nemeckými colnými orgánmi, podľa ktorej sa výrobok podobný výrobku žalobkyne zaraďoval do podpoložky 8543 89 95. Až v nadväznosti na stanovisko výboru pre nomenklatúru, ktorý dospel k záveru, že „digipass" je bezpečnostným zariadením spadajúcim do zvyškovej podpoložky 8543 89, IRC listom z 1. decembra 2003 oznámil, že odvolal ZINZT z 8. februára 2001 a mieni vydať novú ZINZT, čo urobil 8. apríla 2004, presunúc výrobok žalobkyne do položky 8543 89 95 99, pričom toto zaradenie bolo následne spochybnené rozhodnutím AC z 10. októbra 2005.

69 Medzitým sa otázkou zaradenia týchto výrobkov opätovne zaoberal výbor pre nomenklatúru na svojej 350. schôdzi konanej 20. septembra 2004, na ktorej bol prijatý záver, že „zariadenia zabezpečené heslom slúžiacim na identifikáciu užívateľa, ktoré vypočítavajú a generujú špecifické heslo, sú prístrojmi s osobitnou funkciou a spadajú tak pod č. 8543 89". Na všetky tieto okolnosti inak zreteľne poukazovalo oznámenie IRC, ktoré bolo podnetom pre konanie, ktoré po rade rozpráv na pôde

výboru pre nomenklatúru vedených postupne na jeho 386., 389. a 391. schôdzi viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia (pozri bod 15 vyššie).

70 Oproti tomu, čo tvrdí žalobkyňa, sa preto nie je možné obmedziť na konštatovanie, že podnetom pre konanie, ktoré nasledovalo po rozhodnutí AC, bola žiadosť IRC, keďže toto konanie spadá do všeobecnejšieho a širšieho rámca, ktorý presahuje skutkové okolnosti prejednávaného prípadu, pričom, ako bolo rozvedené vyššie, iný členský štát predtým požadoval informácie k podobnému výrobku a Komisia zistila rozpor medzi ZINZT vydanými nemeckými a írskymi orgánmi, ako aj rozpor v názoroch niekoľkých orgánov členských štátov na zaradenie takýchto výrobkov.

71 Pokiaľ ide po druhé o tvrdenie žalobkyne, že listy, ktoré jej došli od IRC, preukazujú, že napadnuté nariadenie bolo prijaté práve s cieľom zbaviť platnosti rozhodnutie AC, je potrebné uviesť, že tento argument nielenže nebol dostatočne podložený, ale nie je ani relevantný, keďže uvedené listy boli zaslané írskymi colnými orgánmi, a nie Komisiou, a tak tvrdenia v nich obsiahnuté nemôžu vo svojom dôsledku Komisiu zaväzovať. Tieto listy ostatne iba potvrdzujú, že sa napadnuté nariadenie uplatní na výrobok žalobkyne, a nedávajú nijako najavo, že cieľom tohto nariadenia je zbaviť platnosti rozhodnutie AC. Z listu IRC z 11. augusta 2006 konkrétne vyplýva, že neplatnosť rozhodnutia AC je dôsledkom vstupu napadnutého nariadenia do platnosti, a nie cieľom sledovaným pri jeho prijímaní.

72 Pokiaľ ide po tretie o tvrdenie žalobkyne, že IRC sa po prerokovaní s Komisiou rozhodol nenapadnúť rozhodnutie AC, zo spisu nijako neplynie, že takéto rozhodnutie bolo

prijaté v nadväznosti na akýkoľvek podnet alebo tlak Komisie. Naopak, v oznámení zaslanom výboru pre nomenklatúru (pozri bod 15 vyššie), ktoré bolo podnetom pre konanie vedúce k prijatiu napadnutého nariadenia, IRC spresnil:

„Daňová správa sa rozhodla nepredkladať zhrnutie prípadu Vyššiemu súdu na zaujatie stanoviska k právnej stránke, keďže rozhodnutie [AC] sa týkalo vecnej stránky. Otázka je teraz postúpená na vedomie výboru [pre nomenklatúru].“

73 Pokiaľ ide po štvrté o argument žalobkyne vychádzajúci z toho, že rozhodnutie AC zakladá faktickú situáciu, ktorá ju individualizuje spôsobom obdobným tomu, akým bola individualizovaná Codorníu vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Codorníu, bod 43 vyššie, stačí podotknúť, že na rozdiel od práva na ochrannú známku, ktoré patrilo výlučne žalobcovi v uvedenej veci, pričom Súdny dvor v tomto ohľade zdôraznil, že žalobca si dal zapísať obrazovú ochrannú známku v Španielsku v roku 1924 a že túto ochrannú známku tradične používal tak pred, ako aj po tomto zápise, právo žalobkyne dovážať svoj výrobok pod daným kódom kombinovanej nomenklatúry vyplýva výhradne z rozhodnutia AC. Keďže tieto dve situácie sa nedajú nijako porovnávať, rozhodnutie AC nemožno považovať za okolnosť, ktorá by umožňovala individualizovať žalobkyňu spôsobom obdobným tomu, akým bola individualizovaná Codorníu, ktorá sa na základe výlučného práva vyplývajúceho zo zapísania ochrannej známky nachádzala po prijatí daného nariadenia v úplne odlišnej situácii než všetky ostatné hospodárske subjekty.

74 Pokiaľ ide po piate o skutočnosť, že clo zodpovedajúce podpoložke určenej napadnutým nariadením je vyššie než clo, na ktorom by mohla žalobkyňa zakladať podľa rozhodnutia AC, je potrebné pripomenúť, že nestačí, aby určité subjekty boli ekonomicky viac dotknuté aktom ako ostatné subjekty z rovnakého odvetvia na to, aby boli považované za osobne dotknuté predmetným aktom (uznesenia Lorte a i./Rada, bod 61 vyššie, bod 54, a Regione Autonoma Friuli-Venezia Giulia/Komisia, bod 61 vyššie, bod 58).

75 Pokiaľ ide po šieste o argument žalobkyne vychádzajúci z nedostatku účinnej súdnej ochrany, inak v prejednávanom prípade nepreukázaného, ktorý má vyplývať z chýbajúcich vnútroštátnych opravných prostriedkov umožňujúcich prešetriť platnosť napadnutého nariadenia, so zdôvodnením, že žalobkyňa už nemôže využiť odvolacie konanie na Superior Courts of Ireland, pričom rozhodnutie AC nadobudlo podľa írskeho práva právoplatnosť, aj ten je potrebné odmietnuť.

76 Výklad systému opravných prostriedkov Spoločenstva, podľa ktorého je žaloba o neplatnosť podaná na súdy Spoločenstva prípustná, pokiaľ po konkrétnom preskúmaní vnútroštátnych procesných predpisov možno preukázať, že tieto predpisy neumožňujú fyzickým a právnickým osobám podať žalobu, ktorou by mohli spochybniť platnosť údajne protiprávneho aktu Spoločenstva, totiž nemožno prijať. Takáto úprava by v každom jednotlivom prípade vyžadovala, aby sudca Spoločenstva skúmal a vykladal vnútroštátne procesné právo, čo by prekračovalo jeho právomoc v rámci kontroly zákonnosti aktov Spoločenstva (pozri uznesenie Tokai Europe/Komisia, bod 56 vyššie, bod 63 a tam citovanú judikatúru).

77 Pokiaľ ide po siedme o rozsudok Sony, bod 28 vyššie, na ktorý sa žalobkyňa tiež dovoláva, je potrebné uviesť, ako bolo vyložené v bode 77 toho rozsudku, že žalobkyňa bola uznaná za osobne dotknutú iba za „výnimočných okolností daného prípadu“. Je preto namieste pripomenúť, aké boli tieto výnimočné okolnosti, aby sa určilo, ako predkladá žalobkyňa, či sú v prejednávanom prípade naplnené.

78 Po prvé vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Sony, bod 28 vyššie, sa Sony po oboznámení o prebiehajúcich rozpravách na pôde výboru pre nomenklatúru vo veci sadzobného zaradenia jej výrobku, konkrétne konzoly pre videohry zvanej PlayStation®2, spojila s predsedom uvedeného výboru a na jeho výzvu predviedla výrobok na

schôdzi výboru a zároveň odpovedala na rôzne otázky jeho členov. Následne sa ešte Sony a oddelenia Komisie viackrát spojili s cieľom pripraviť rozhodnutie o zaradení jej výrobku.

79 Po druhé v nadväznosti na súdne rozhodnutie colné orgány Spojeného kráľovstva vydali Sony ZINZT zaraďujúcu jej výrobok do podpoložky, ktorá bola následne zbavená platnosti a nahradená namietaným nariadením.

80 Po tretie nariadenie namietané Sony podrobne rozoberalo všetky vlastnosti jej výrobku a bola k nemu pripojená fotografia tohto výrobku. Zároveň v čase vstupu tohto nariadenia do platnosti neexistovali iné výrobky s takými istými vlastnosťami.

81 Po štvrté Sony bola jediným oprávneným dovozcom uvedenej konzoly do Spoločenstva.

82 Jediná podobnosť medzi uvedenou vecou a prejednávanou vecou tak spočíva v skutočnosti, že v oboch prípadoch bolo vydané rozhodnutie vnútroštátneho súdu o zrušení ZINZT vydanej predtým colnými orgánmi a o zaradení výrobku pod iný kód KN, pričom toto rozhodnutie bolo neskôr zvrátené prijatím nariadenia, namietaného na Súde prvého stupňa. Pokiaľ ide o rozdiely medzi oboma vecami, musí sa konštatovať, že sú značné.

83 Je to tak predovšetkým, pokiaľ ide o konanie na výbore pre nomenklatúru, na ktorom sa Sony, ako bolo zdôraznené vyššie, na rozdiel od žalobkyne aktívne zúčastňovala (pozri

v tomto zmysle uznesenie Apple Computer International/Komisia, bod 56 vyššie, body 50 a 51).

84 Rovnako je to tak, pokiaľ ide o opis výrobku obsiahnutý v stĺpci 1 tabuľky uvedenej v prílohe napadnutého nariadenia, keďže žalobkyňa na rozdiel od Sony neprináša dôkaz, že tento opis obsahuje čokoľvek, čo by sa spájalo špecificky a výlučne s jej výrobkom. V tomto ohľade je dôležité poznamenať, že vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Sony, bod 28 vyššie, Komisia nielen opísala spôsob, akým bola konzola pre videohry uvádzaná do maloobchodného predaja, ale aj jednotlivé diely, z ktorých bola táto konzola zložená a ku ktorým mohla byť napojená, ako aj jej hlavné funkcie. Sony preto úspešne preukázala, že takýto opis zodpovedal presne technickým špecifikáciám jej výrobku oznámeným Komisii a že v tejto súvislosti správne tvrdila, že bolo vylúčené, prinajmenšom v čase vstupu daného nariadenia do platnosti, že by sa tento opis mohol vzťahovať na iné prístroje než len na jej hraciu konzolu (rozsudok Sony, bod 28 vyššie, bod 72).

85 Na dôvažok na rozdiel od situácie Sony, ktorá bola jediným oprávneným dovozcom sporného výrobku do Spoločenstva, v prejednávanom prípade žalobkyňa nielenže netvrdila, že by preukázala opak, ale ani nenamietala proti tvrdeniu Komisie, že existovali najmenej štyri rôzne podniky schopné vyrábať a uvádzať na trh výrobky, ktorých vlastnosti by mohli zodpovedať opisu obsiahnutému v stĺpci 1 tabuľky uvedenej v prílohe napadnutého nariadenia. Uvedený opis sa preto musí považovať skôr za druhový vzhľadom na to, že do svojej pôsobnosti môže poňať aj iné výrobky než len výrobok žalobkyne.

86 Napokon je namieste usúdiť, že vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Sony, bod 28 vyššie, mala existencia fotografie výrobku, na ktorom bolo zreteľne viditeľné logo PS2, hoci značka Sony bola odstránená, pre posúdenie prípustnosti žaloby nezanedbateľný význam. Aj keď fotografia výrobku nachádzajúca sa v tabuľke pripojenej k nariadeniu namietanému v uvedenej veci predstavuje v zásade iba doplňujúci, a nie rozhodný dôkaz, nič to nemení na tom, že ide o príznak, ktorý treba zohľadniť na posúdenie

povahy ustanovení napadnutého nariadenia. Je pritom nevyhnutné konštatovať, že v prejednávanom prípade napadnuté nariadenie neobsahuje žiadnu fotografiu, a to či už výrobku žalobkyne alebo iného výrobku.

87 Žalobkyňa teda nepreukázala existenciu „mimoriadnych okolností“, akými boli okolnosti určené v rozsudku Sony, bod 28 vyššie, ktoré by umožňovali dospieť k záveru, že je napadnutým nariadením osobne dotknutá spôsobom obdobným tomu, akým by bol dotknutý adresát rozhodnutia.

88 Z toho vyplýva, že žalobkyňa je napadnutým rozhodnutím dotknutá iba vo svojom objektívnom postavení dovozcu bezpečnostných zariadení určených na získanie prístupu k záznamom uloženým v stroji na automatické spracovanie údajov, na aké sa vzťahuje tabuľka pripojená k uvedenému nariadeniu, rovnako ako každý iný subjekt, ktorý sa aktuálne alebo potenciálne nachádza v takom istom postavení.

89 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobkyňa nie je napadnutým nariadením osobne dotknutá a že v dôsledku toho musí byť žaloba zamietnutá ako neprípustná.

O trovách

90 V súlade s ustanovením článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle

navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania Komisie v súlade s jej návrhom.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)

nariadil:

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.

2. Spoločnosť RSA Security Ireland Ltd je povinná nahradiť trovy konania.

V Luxemburgu 3. decembra 2008

Podpisy